

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. IX. Exclamat Christus circa horam nonam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

bræ super intellectum, non circumspicimus præ-
 sentia pericula, ideò contemnimus: Tenebræ su-
 per voluntatem, non prospicimus futura suppli-
 cia, ideò non timemus: Tenebræ super oculos,
 linguam, aures, manus, pedes, hinc & prosequi-
 mur fugienda, & prensamus abjicienda, & lo-
 quimur tacenda. Tu, qui fecisti solem in potestatem
 diei, dum occidis in cruce, orere in nostra mente,
 donec gloria tua super nos oriatur: tunc dicetur
 nobis, quod electis: *Non erit tibi amplius Sol ad
 lucendum per diem, nec splendor Lunæ illuminabit te;
 sed erit tibi Dominus in lucem sempiternam. Non occidet
 ultra Sol tuus.*

Ps. 135. 8.

Is. 60. 19.

§. IX.

Exclamat Christus circa horam nonam.

Sole cæli metator, & temporum omnium di-
 spensator, jam plus quàm quater millies irre-
 quieto motu annuam cæli orbitam emensus,
 tandem multorum temporum vertigine, &
 complurium sæculorum pondere devolutus est
 ad diem salutis, ad diem boni nuntii, ad diem
 quam fecit Dominus, ad illius diei horam no-
 nam, hoc est postremam, quâ desuit vivere Chri-
 stus, & primam, quâ cœpit vivere mundus. *Circa
 horam nonam clamavit Iesus voce magna.*

Matt. 27.

45.

Clamabat voce magnâ: id est, voce instar tubæ
 sonora, instar rugitus horrendâ, instar tonitru va-
 lidâ: totâ ergo vocis, & laterum contentione ex-
 clamavit. non leviter dixit, non modestè locutus
 est, sed *clamavit*; ut surdi audirent, tremere impii,
 horre-

horrerent dæmones, attenderent Angeli, confiderent captivi, percellerentur Judæi. *Clamavit voce magnâ*. Hæc erat verè vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia. Vox hæc erat non clamantis in deserto, sed expirantis in patibulo. Clamavit autem voce magnâ circa horam nonam. O hora omni ex parte immensum admiranda! Circa hanc horam, veluti cardinem, versabantur omnes dies omnium antiorum, lustrorum, ætatum & qui eam præcellerant, & qui deinceps secuti sunt, & qui porrò orientur, & occident in omnes annos consequentes. Vix creaverat DEUS cælum & terram, & tota terra repleta spinis & tribulis clamabat ad suum, quem expectabat, venturum Messiam: *Utinam disrumperes cælos, & descenderes!* Sed audiebat respondentem: *Nondum venit hora mea.* reputat jam Divina Justitia omnes fontes abyssi magnæ, & cataractas cæli aperuerat, & pluerat super terram 40. diebus, & 40. noctibus. Clamabant tunc omnes voce magnâ: *Domine salva nos, perimus.* Iterum audiebant: *Nondum venit hora mea.* Jam triginta effluxerant ab orbe condito sæcula, & clamabant omnes Prophetæ, & captivi in carcere limbi: *Domine inclina cælos tuos, & descende.* Iterum audiebant: *Nondum venit hora mea.* Tandem cum jam esset salutata à cælesti Paranymphe, novi sponsi nova sponsa, imò & Mater gratiâ plena, venerat jam plenitudo temporis, & cum plenitudine temporis venerat tempus miserendi: sed nondum venerat hora. Tandem, tandem *circa horam nonam*, quâ omnes novem Angelorum Choti advolaverant ad montem Calvariæ, spectatores futuri mirabilium, quæ Filius Dei esset illâ horâ operaturus in medio terræ, *circa horam nonam clamavit IESVS voce magnâ* ad Patriarchas, qui illam suis figu-

Psal. 18.

4.

Isa. 64. 1.

Ioan. 2. 4

Matth. 8.

25.

Ps. 144. 5

ris expresserant; ad Prophetas, qui suis vaticinijs venturum prædixerant; ad Reges, qui eum tot annis expectaverant: ad captivos omnes, qui eum tot votis expetierant; ad mundum universum, qui eum tanto ambitu quæverat: *Venit hora, & nunc est post 40. sæculorum curricula, post tot annorum chiliades, post tot dierum, & horarum myriades, venit hora, & nunc est. Levate capita vestra, quoniam appropinquat redemptio vestra. Venit hora, & nunc est.*

Ioan. 4. 23. *Luc. 21. 18. *Cant. 2.* 10. *Ose. 2.* 19 *Matth. 11* *Ephes. 5.* 14. *Rom. 13.* 11. *Rom. 13.* 11. **Conver-** **sio non** **diffe-** **renda.***

Surge propera amica mea, columba mea, formosa mea, Ecclesia; osculare me osculo oris tui: venit hora; est enim hora nona, quâ sponsabo te mihi in sempiternum: & sponsabo te mihi in Iustitia, & iudicio in misericordia, & miserationibus. Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis. Venit hora, quâ reficiam vos. Surge Adam qui dormis, & exurge, & illuminabit te Christus: est enim circa horam nonam. O quam diuturna mora expectata est hæc hora! Ite Angeli Pacis, & per quatuor terrarum regiones inflate tubas, & resonantium lituorum clangore, exclamate circa horam nonam: Hora est jam nos de somno surgere. Fuit aliquando triste illud tempus, quo mundus non nisi obscuris umbris, & figuris venturi Messie se solabatur: sed nunc umbram fugat veritas, quia nox præcessit, dies autem appropinquavit, imò & hora salutis; est enim hora nona, hoc est ultima Salvatoris, prima salutis. O quam multos reperire est, qui clamore magno, monente è cælis DEO, minante è nubibus divina Iustitia, invitante è Cruce misericordia, pulsante ad cor cælesti sponso; Surge qui dormis, hora est jam nos de somno surgere; respondent; Nondum venit hora mea. Cadit repente qui adlat lateri tuo socius, & subito extinguitur, Mors illius quid aliud est, quam vox clamantis, surge qui dormis? Tu Juvenis cujus ho-

role-

rologium fors devolutum est ad horam nonam,
 hoc est vitæ postremam, cogitas; *Necdum venit hora
 mea.* Sto tantum in limine orientis vitæ, floret æ-
 tas, vigent sensus, salit per venas juvenilis sanguis,
 rubent genæ, fluctuat per niveam cervicem aurea
 cæsaries; *Nondum venit hora mea.* Interim dum co-
 ronas te rosis, dum tenes tympanum, & citharam,
 & ducis in bonis dies tuos, idem tibi contingit,
 quod in grandi illo convivio Balthasari Regi : in *Dan. 5. 6.*
 eadem horâ apparet digitus, horologij index, qui
 designat horam nonam, tibi summam; & audis:
Novissima hora est. Tunc ut Balthasari, facies tua *1. Ioan. 2.*
 commutatur, & cogitationes tuæ conturbant te, *18.*
 & compages renum tuorum solvuntur, & genua
 tua ad se invicem colliduntur. Tunc circa horam
 nonam clamas voce magnâ; Inducias usque ma-
 nè, citò, citò, sacerdos, confessio. Frustrâ, *Novissima
 hora est.* Necdum disposui domui meæ, non con-
 didi testamentum, non expiavi conscientiam;
 perinde *Novissima hora est.* Saltem, *Dimitte me ut
 plangam paululum dolorem meum, antequàm vadam,
 & non revertar, ad terram tenebrosam, & opertam
 mortis caligine.* Seriùs: *Novissima hora est.* Da saltem
 spatium, ut percutiam pectus meum, & dicam
 contrito corde: *Deus propitius esto mihi peccatori.* Nec
 tantum licet: *Novissima hora est.* Itaque *adolescens tibi
 dico, surge: hora est jam te de somno surgere; quia
 fors post horam, erit tibi novissima hora.* *Luc. 18.
 13.*